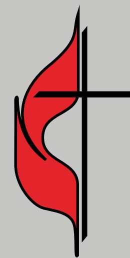
Nr. 118 Juuli-august-septsember 2015

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

2015: Jumala tahte otsimise ja täitmise aasta

In memoriam Kärt Jänes-Kapp

Uue hooaja algus

Euroopa ilmikute konverents

Juubel Reekülas

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 3 (118) 2015
Hind 5 eurot

Selles numbris

Arutelud Aastakonverentsil Pärnus.
Loe lk 8

Esikaanel: EMK Tallinna koguduse segakoor Tartus vaimulikul laulupeol.
Foto: Uno Looris

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 668 8479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Armas lugeja,

meie paljude poolt armastatud ja hinnatud peatoimetaja Kärt on läinud taevakoju! Lähedaste ja me kõigi hinge on jäänud maise lahkumise kaotusvalu. Tuleb nõustuda, et siinpoolsuses näeme vaid Jumala valmistatava lõuendi tagakülge. Pahempoolel paistab palju lahtiseid otsi, sõlmi ja vastamata küsimusi, mis jäävad meile arusaamatuks. Kui aeg täis saab, tuleb meilgi minna. Keegi küsis: "Kas surm on vaenlane või sõber?" Ja vastas: "Sõltub sellest, kellega sa talle vastu lähed!" Kärt oli õppinud tundma TEDA, kellega koos on surmalegi julge vastu astuda!

Kärt oli ajakirja "Kodutee" hingeks, südameks ja emaks viimased 18 aastat, tehes peatoimetaja tööd abikaasa Andrese, laste ja lastelaste ning ajaliku põhitöö kõrvalt! Tahan siinkohal veel kord ütelda südamliku tänu lähedastele, et Kärti meiega jagasite! Ta tegi kõike ustavuse, armastuse, täpsuse, professionaalsuse ja äärmise kohusetundlikkusega kuni viimase lõpuni, toimetades haigevoodilgi olles tekste niikaua, kuni jõud lubas! Käesoleva ajakirjanumbri sisu on enamuses kõik veel Kärdi toimetatud. Kahju ainult, et ta oma viimast saavutust ajakirja värvitrüki näol ise enam näha ei saa!

Olgu Jumala rahu Kärdiga ja saatku meidki, kes siinses maisuses "Koduteel" usinalt edasi astume!

> Ja ma kuulsin valju häält troonilt hüüdvat: „Vaata, Jumala telk on inimeste juures ning tema asub nende juurde elama ning nemad saavad tema rahvaiks
> ning Jumal ise on nende juures nende Jumalaks. Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud." Ja troonil istuja ütles: „Vaata, ma teen kõik uueks!" Tema ütles: „Kirjuta, sest need sõnad on ustavad ja tõelised!" *(Ilmutuse 21:3-5)*

Rahutervitustega,
TAAVI HOLLMAN

Kärt Jänes-Kapp

9.01.1960 – 10.09.2015

TOOMAS PAJUSOO, EMK Tallinna kogudus

Lahkunud on meie armas õde Kristuses ja usukaaslane Kärt Jänes-Kapp, kes liitus EMK Tallinna kogudusega 1994. aasta esimesel jõulupühal koos abikaasa Andresega. Mul oli eesõigus neid laulatada ja üsna pea võisime koguduses tunda suurt rõõmu nende teenimise üle vastavalt neile kingitud talentidele.

Fotod erakogust ja KT arhiivist

Kärdi lahkumine igavikku on olnud valusaks kaotuseks mitte ainult Andresele, tema perele, poeg Jürgenile ja teistele lähedastele, vaid ka kogudusele ja tervele metodisti kirikule. Nimetamata ei saa jätta Kärdi korvamatut panust professionaalse toimetaja ja teadusajakirjanikuna. Samas on lohutav teada, et Kärt on läinud pärast pikka ja kurnavat haigust siit valude maalt usust nägemisse. Ta läks pärima seda, *mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – mille Jumal on valmistanud neile, kes teda armastavad* (1Kr 2:9).

Heidame lühikese tagasivaate tema teguderohkele maisele rännakule. Kärt sündis Tallinnas 9. jaanuaril 1960. aastal. Isa Harri oli tuntud arstiteadlane, hügieenik ja arstiteaduse populariseerija. Ema Emma-Therese lahkus igavikku, kui Kärt oli keskkooli viimases klassis. Näib, et just isa ja ema geenide ning kasvatuse kaudu sirgus Kärdist tubli ja õpihimuline inimene, kes lõpetas 1978. aastal Tallinna 37. Keskkooli kuldmedaliga ja seejärel 1983. aastal Tartu Ülikooli ajalooteaduskonna *cum laude*.

Esimesed kuus aastat pärast ülikooli lõpetamist töötas Kärt nooremteadurina Eesti Teaduste Akadeemia Ajaloo Instituudis. Seejärel sai temast oma isa Harri Jänese töö jätkaja, kes oli ajakirja Horisont omaaegse kolleegiumi liige. Sama ajakirja toimetusse astus Kärt tööle sotsiaal- ja ühiskonnateaduste toimetajana 1989. aastal, aastast 2002 oli ta Horisondi peatoimetaja ning aastast 2013 tegevtoimetaja.

Kärt oli väga töökas, alates aastast 2001 alustas ta ühtlasi tööd kirjastuses Koolibri. Kuigi ta oli algul ajaloo toimetaja, sai tema peamiseks tööülesandeks inimese- ja ühiskonnaõpetuse õppekirjanduse toimetamine Eesti koolidele. Toimetajana oli ta väga põhjalik. Kolleegide sõnul oli Kärt see inimene, keda kõik armastasid, sest ta oli ääretult hooliv ja tähelepanelik oma pereliikmete, kolleegide ja sõprade suhtes. Viimased kolm aastat tegeles Kärt raamatu “Maailma ajaloost“ esimese köite

Kärt koos isa Harri ja lapselapsega aastal 2010.

toimetamisega, mis peaks ilmuma lähiajal. Kärt oli Eesti Teadusajakirjanike Seltsi juhatuse liige, samuti Ajalooõpetajate Seltsi metoodiliste materjalide võistluse žürii liige aastail 2006–2009. Aastal 2004 määras Loodusajakirjade kirjastus Loodusajakiri MTÜ Kärdile, kui ühele Eesti looduse ja teaduse parimale tutvustajale, aastapreemia "Seest suurem Eesti" ajakirjaniku auhinna (intervjuu eest ajaloolase Jaak Valgega Horisondis 1/2004).

Kärt oli väga huvitatud enesetäiendamisest, seda tunnistavad tema õpingud. Aastal 2000 läbis ta Vana Testamendi kursuse Jeruusalemma ülikoolis ning alates aastast 2003 alustas õppimist Tallinna Ülikooli Demograafia Instituudi magistrantuuris.

Eesti Metodisti Kirik hindas väga kõrgelt Kärdi andeid ja temast sai kiriku ajakirja Koduteel peatoimetaja aastail 1997–2015, kuigi ta ise on ennast tagasihoidlikult tituleerinud vaid toimetajaks. Ajakirja kolleegiumi liikmena võin öelda tema aadressil vaid kiidusõnu, nähes kuivõrd suure armastuse ja hoolega ta oma tööd tegi. Ajakirjal, mis ilmub nüüd neli korda aastas, oli tavapärane toimetaja veerg, milles Kärt kirjutas aktuaalsetel kirikut puudutavatel teemadel.

Ajakirja selle aasta teise numbri jaoks oli Kärt teadlikult asendanud toimetaja veeru Heli Vihti luuleridadega, mis oli otsekui peegeldus tema hinges toimuvast:

KA MINA VÕIN END VAHEL KEHVALT TUNDA
JA MITTE ENDAST MAKSIMUMI ANDA,
KA MINA MÕNIKORD VÕIN VÄSIDA,
KA MIND SAAB ELURASKUS RÄSIDA.

KUID TEAN, ET OLGU MA ÜKSKÕIK KUI LÄBI,
MUL TAEVAISALT IKKA LOOTA ABI,
TA ANNAB MULLE JÕUDU IGA PÄEV,
NII RASKUSTESKI VÄLJAPÄÄSU NÄEN.

MA TEAN, ET MURETSEMA MA EI PEAKS,
KÕIK TULEB MULLE TEGELIKULT HEAKS,
SEST JUMAL ARMASTAB NII VÄGA MIND
JA SAMA PALJU ARMASTAB KA SIND.

KUI PALUD OMA ELLU TEMA TAHET,
SIIS ÜSNA PEA VÕID MÄRGATAGI VAHET,
SEST SINU PÄEVADES EI OLE TÜHJUST,
VAID RÕÕMSAID HETKI, MITU TÄNUPÕHJUST.

Kärt oli ikka elurõõmus ja positiivne, uskudes et Jumal kannab teda kõigist raskustest läbi. Kärdi rõõmsameelse eluhoiaku saladus peitus tema isiklikus usus Kristusesse, keda võib alati usaldada. Tema ustavus ja sihikindlus Jumala riigi töös viis selleni, et ta valiti Eesti Metodisti Kiriku kirikuvalitsuse liikmeks aastatel 2008-2015.

Kärt elas kaasa kõigile kiriku ja kodukoguduse rõõmudele ja muredele, kajastades neid ajakirjas Koduteel. Ta toetas regulaarselt Hugo Lepnurme nimelise oreli ehitamist vabatahtlike annetustega kuni oreli valmimiseni 30. oktoobril 2011. Ta aitas organiseerida heategevusmüügi kohvikut, mille kaudu saime lisaraha oreli jaoks. Sel eesmärgil on ta valmistanud lugematul määral maitsvaid võileivatorte, mis on vaid üheks näiteks tema paljudest armastusetegudest.

Kärdi ärasaatmisel tema kodukirikust kõlasid otsekui järelehüüdeks ja tänutäheks Belgia orelimeistri Guido Schumacheri poolt ehitatud orelil kaks tema soovilaulu "Maa on nii kaunis" ja "Mu süda ärka üles" ning EELK Haljala Püha Mauritiuse koguduse õpetaja Margit Nirgi sõnumiga sobitunud Rudolf Tobiase "Eks teie tea" professor Hugo Lepnurme tütre Virve Soode esituses.

Kärt elas teadmises, et tema elu on Jumala käes ka kõige raskematel hetkedel. See teadmine kinkis talle hingerahu, sisemise rõõmu ja tänumeele. Ta lahkus 10. septembril kell 11.15 Tallinna Diakooniahaiglas Jumala rahus. Tema viimaseks sõnaks abikaasa Andresele oli vaikne "Aitäh!"

Nii võib lahkuda siit elust vaid inimene, kes on lepitatud Jumalaga ja kelle südames valitseb Tema rahu.

EMK Tallinna koguduse nimel avaldame siirast kaastunnet abikaasa Andresele, poeg Jürgenile, kõigile pereliikmetele, sugulastele, kolleegidele ja ülikoolikaaslastele. Kärdi lahkumine jätab tühja koha meie kirikusse ja kogudusse, aga helged ja soojad mälestused jäävad temast püsima. ■

Kärt koos abikaasa Andresega 18.12.2013. Aapo Puki pastellmaal on valminud 20. pulma aastapäevaks.

Mõeldes Sulle...

LEMME AULIS

Leiname täna koguduseperega armsat õde. Kurbus Tema lahkumisest vaheldub heldimusega Ta armastusele, soojusele ja särale mõeldes...

Ta armastav süda ja kaugeleulatuv käsi puudutas meid paljusid. Otsime Teda harjumuspäraselt meie seast veel pikka aega...

Temale mõeldes meenus mulle mõned aastad tagasi nähtud film teismelisest neiust, kes kaotab vähihaige õe. Filmi lõpus esitab neiu paljude südamest kerkiva küsimuse: "Mis mõte sellel kõigel on?" Noore neiu vastus liigutas mind sügavalt: "Mõte on selles, et mul oli õde ja ta oli võrratu!" Sedasama mõtet tahan oma südames kanda, mõeldes Sulle, armas Kärt!

Mälestuseks....

MARJANA LUIST

Hiljuti toimunud koolikokkutulekul tõdesime klassikaaslastega, et kui kooli lõpetamisest on möödunud 20 aastat, siis me ei mäleta enam neid teadmisi, mida õpetajad jagasid, kuid me mäletame seda tunnet, mis ühe või teise õpetaja tunnis oli. Halbadeks õpetajateks ei peetud mitte neid, kes olid nõudlikud või ranged, vaid neid, kes suhtusid meisse halvasti ning alandasid õpilasi. Lõppkokkuvõttes ongi just see tunne määrav, mille põhjal õpetajale hinnang antakse. Nii ei ole mitte ainult õpetajatega, vaid igaühega, kellega oma eluteel kohtume.

Mõeldes Kärdile tulevad meelde üksnes positiivsed emotsioonid ja hea soe tunne. Olen julgustust saanud Kärdi positiivsest suhtumisest ja rõõmsameelsusest ning imetlenud tema arukust, töökust ja empaatiavõimet. Ma ei mäleta kõiki temaga peetud vestlusi ega kõiki kohtumisi, aga ma mäletan, et tundsin temaga koos ennast alati hästi. Ja see ongi määrav.

Mälestuseks....

TARMO LILLEOJA

Kärdi näol sai meie kirik õnnistatud intellektuaaliga, keda ei iseloomustanud üksnes suured teadmised ja uskumatu töövõime, vaid ka kristlik alandlikkus ja ohvrimeelsus. Minu koostöö Kärdiga oli eelkõige seotud kirjastusprojektidega. Üheskoos nägime vaeva Metodisti kiriku 100. aastapäevale pühendatud ajalookogumiku ning kiriku leerikursuse väljaandmisega. Sellele lisandus koostöö ajakirja Koduteel toimetuses. Kõigi nende tegemiste juures saatis mind alati tunne, et suurema töö tegi ära Kärt, aga mingil põhjusel püüdis ta jätta muljet, et just abiliste roll oli hea tulemuse saamisel määrav. Selline hoiak iseloomustab suuri juhte.

Alati jäävad minuga ilusad mälestused Kärdi, Andrese ja minu ühisest reisist Rumeeniasse. Kärt oli hea teekaaslane.

Pere keskel.

Kärdi mälestuseks…

ANNELI KLAUSSON

Väike inimene võtab suure sammu, kui ta jätab oma maise elu ja siirdub igavikku.

Nüüd me ei ulatu enam teda jälgima. Nüüd vaid Sina oled temaga.

Aga me teame, et Sinu armastus on palju tugevam kui meie oma.

Me täname Sind, armas Jumal, kõige eest, mis oled andnud meile armsa Kärdi kaudu, kelle nüüd oled ära kutsunud. Anna talle Sinu rahu ja Sinu rõõm! Lase tema mälestusel olla valguseks, mis valgustab meie teed, kui läheme edasi.

Isa, Sinu juurde tuleme oma leinas. Sina oled ainus, kes võib meid lohutada. Sinu juurde tuleme ka oma küsimustega. Sina oled ainus, kes võib anda vastuse.

Mõtted Rootsi printsessi Victoria palveraamatust

Vakatama võtab, et kirjutan siia ilma Kärdi terase pilguheiduta. Seda enam, et ta ei armastanud salmikesi. Ometi kandis ikka hoolt, et igas ajakirjanumbris oleks maiuspala ka luulelembidele.

Jõulupühadel 20 aasta eest seisid Andres ja Kärt esmakordselt koguduse ees, et selle perega liituda. Alati positiivne, naeratav ja särav…

Minu kokkupuuted ja lähedus Kärdiga süvenesid, kui hakkasime ajakirja kolleegiumiga koos käima. Need olid õpetlikud, samas ka rõõmupakkuvad tunnid, kuigi tundsin end sageli rumala ja tähtsusetu putukana. Andrus Norak lausus seepeale: "Ole Jumala putukas"… Kärt hindas minu osa selles töölõigus, leidis alati öelda midagi toetavat, julgustavat, ülestõstvat.

Oh, kuidas me tunneme puudust armsast õest Kärdist! Teame küll kõiki lohutuse sõnu Piiblist ja Jeesuse kalleid tõotusi, aga praegu tohime olla kurvad.

Kinnitagu meid Viktor E. Frankli mõte: "Minevikus ei ole miski korvamatult kaotatud, vaid minetamatult alles".

Järelehüüe Kärdile

OLAV JA URVE PÄRNAMETS

On asju, mille vajalikkust märgatakse täiel määral alles siis, kui neid ühtäkki enam ei ole. Mõelgem õhule, veele, igapäevasele leivale. Ja on inimesi, kes on olnud palju aastaid meie keskel, kellest on kiiranud isetute tegude vaikset valgust ja kellele usaldatud tööde-ülesannete peal on olnud kauni kordamineku õnnistus. Inimesi, kes on vapralt talunud raskeid katsumusi, säilitades usu Jumala headusesse.

Üht sellist inimest oli ka minul ja mu kaasal au tunda. Ta nimi on Kärt. Ta sai hiljuti kuningate Kuningalt kutse sinna, kus on võrratult parem.

"Issand, pane lohutuspalsam Andrese südamele!" Lahkumine on ju ikkagi väga valus.

Nüüd me mõistame pisut rohkem, kuidas me teda vajasime.

In memoriam

URMAS RAHUVARM

Tutvusin Kärdiga ajakirja Koduteel kaudu, mis alustas taasilmumist 1990. aastal. Et mul loomuldasa on kanget pealehakkamist rohkem kui andeid ja võimeid, siis selgus peagi, et kiriku ajakiri vajaks professionaalset toimetajat. Kui mind esitleti aulise tiitliga ´peatoimetaja', väljamaalastele: 'chief editor', pidin kössi tõmbudes lisama: 'Just editor' või 'The only editor yet'… Seda suurem heameel, kui sõber Rein kirjastustoimkonnast teadis rääkida kellestki Kärt Jänes-Kapist, kes olevat selle ala spetsialist ja kellest saanud Tallinna koguduse liige. Rein rääkis seda üsna nukra kõlaga hääles, et kas nii kõval tegijal ikka jätkub aega ja tahtmist meie kobrulehekesega tegeleda…

Kartus oli asjatu. Juba esimesel kohtumisel nõustus Kärt rõõmuga kaasa aitama. Mõnda aega hiljem võttis kogu koorma oma õblukestele, kuid sitketele õlgadele. Minul ka hea meel, et ajakiri sai eestvedajaks tõelise professionaali, kes igati auga vääris kõlavat tiitlit 'Chief Editor'. Seda "head iket" vedas ta viimaseni. Suuri imesid ei saanud muidugi sündida. Ei saa ju üks häälekandja olla palju parem kehandist, kelle häält ta kannab… Kärt osutus imeliseks inimeseks. Temast lausa kiirgas elurõõmu, sõbralikkust, heatahtlikkust ja positiivsust. Vahel ka maailmaparandaja kirge – ent see oli tal nagu sordiini all, et ah mis mina… Omavahelises vestluses aga selgus, et temal oli arukust, maailmanägemist ja taipu asjade olemuse mõistmiseks mõneski asjas rohkem kui neil, kes "kutsutud ja seatud".

Kärdiga oli meeldiv suhelda. Alailma toimekas ja kiirustav, kuid mitte pealiskaudne ega ükskõikne. Tema silmade sära peegeldus vastu inimestelt seal, kuhu ta ilmus – koosolekutel, põgusatel kohtumistel, kirikuürituste söögilauaosaduses.

Nii siiraid, avatud hingega, samas erudeeritud inimesi ei kohta just ülearu sageli.

Puhka nüüd, armas Kärt, olgu Sul rahu. Oled üks neist kallitest, kelle eest olla tänulik, et neid on meile antud ja meid neile. Nägemiseni ülestõusmise hommikul!

Järelehüüe armast usuõde ja kaastöölist Kärt Jänes-Kappi mälestades

KAUPO KANT, EMK Võru Elupuu koguduse pastor

Olen väga tänulik meile armsa usuõe, sõbra, pereema, kirikuvalitsuse kaastöölise ... ning innustaja Kärdi eest! Ta lahkus meie seast pärast tõsist võitlust. Valgustajana pidas Kärt kogu oma elu võitlust Püha Vaimu tarkuse sõnaga meid ümbritseva ükskõiksuse ja pimeduse vastu. Ta julges olla tema ise ja innustada meid kaasa mõtlema ning oma arvamust avaldama kalli ajakirja Koduteel kaudu. Tema töö on olnud väga hinnaline. Tundub, et meil on metodisti kirikuna ta püüdlustest veel palju õppida. Tehkem seda rõõmuga, tänades Kärdi elutöö ja armastuse eest Teda, kes on Valguse Isa! Olgu Jumala rahu tema leinava abikaasa ja kõigi lähedastega!

Kärdile mõeldes

TAIMI PÄRNA

Kärdile mõeldes tuleb esimese asjana mõttesse tema särav optimism. Isegi läbi telefoni oli see alati kosta. Mu abikaasa vahel kõrval olles küsis – see on Kärt, on ju! Tema rääkimisviis oli nii eriline, et oli tuntav juba kaugelt.

Olen Kärti tundnud ligi kakskümmend aastat. Sattusime ajakirja Koduteel toimetusse peaaegu ühel ajal. Alguseaastatel ilmus ajakiri üle kuu, seega saime iga paari kuu tagant mitu korda kokku. Oma kokkusaamistel jõudsime rääkida nii ajakirjast, kui koguduse tegemistest. Lisaks sellele arutada erinevate ajaloosündmuste ja igapäevaelu teemadel. Oluline osa oli ka lihtsalt jagada usuelu kohta, vahel jagada ka raskusi. Mõnikord kuulasime ära teineteise keerukad juhtumised või olukorrad – rääkisime lihtsalt ära ja korraga probleeme otsekui enam polnudki. Küllap Jumal võttis need enda kanda ja meie mõlemad saime edasi minna rõõmsana.

See oli üks eriline teekond, mille nähtav osa vormistus ajakirjadeks, nähtamatu aga osaliselt elutarkuseks, osalt palveteks olukordade üle.

Meenutades Kärti tahan eriliselt välja tuua tema humoorika poole, mis saatis iga meie vestlust. Naeru jagus tundideks. Enamik toredaid lugusid ikka elust endast.

Kasvõi Kärdi ja tema kassikese lood. Kärdi kass oli suur ja isepäine poolmetsik elukas. Ning see loomake tavatses nurrumise asemel uriseda, seda siis kui talle miskit ei meeldinud. Ühel kokkusaamise kordadest käisin Kärdi Mustamäe kodus ning kass otsustas mind vaadelda, siis lubas isegi korra mul tema lähedal olla. Ja lõpuks, kui hakkasin ära minema ning sidudin kükakil olles kingapaelu, siis otsustas see üle kümnekilone elukas mulle sülle hüpata. Muidugi kukkusime koos.

Kärdiga koos olles tekkisid lood, ta oskas neid ka suurepäraselt jutustada. Usun, et tema sattumine nii usu kui teaduse propageerijaks, oli suur võit meile, lugejatele. Tema tagasihoidlik julgustus pani nii mõnegi inimese kirjutama.

Kärdi puhul meenub mulle ka eriliselt tema töökus ja oskus inimestega suhelda. Kärdi kõrval olles ja nähes tema tegemisi, sa lihtsalt tahtsid anda oma osa lisaks. Sest tema ise panustas nii palju, ega teinud midagi „ülejala“.

Tänud Sulle Kärt, sa erakordne sõber ja kallis inimene! Sa jõudsid palju, eriti armastuses Jumala ja inimeste vastu.

Uue hooaja alguses

Armsad lugejad,

oleme kiirelt jõudnud sügisesse, uue sügistalvise tööhooaja algusesse. Need meie seast, kel õnnestus kevadel seemneid või taimeistikuid mulda kasvama panna, võivad nüüd saaki koristada. Jumal on loodusesse imelise salapärase kasvujõu andnud nii, et maa kannab vilja iseenesest (Mk 4:28). Sügis on aeg, mis toob nähtavale selle, mida külvanud oleme.

Siinkohal tahaks peatuda ning iseendalt küsida: on mul vaimulikus elus täna midagi lõigata? mida olen külvanud oma senise eluga? mis kasvab minu südame põllul? mida külvan täna? mida plaanin poole aasta pärast oma elus ja oma perekonnas lõigata? Lõigata võin ju üksnes seda, mida esmalt külvanud olen. Õnnistatud kasvuprotsess toob ikka esile rohkemat ja suuremat. Jumal teeb rohkeks meie külvi ja kasvatab meie õiguse vilja (2Kr 9:10). Kui külvan laiskust ja negatiivsust, siis ei ole ime, kui seda ka suuremas koguses mõne aja pärast oma elus lõigata saan.

Jeesus ütles, et põld on maailm, hea seeme Kuningriigi pojad (Mt 13:38). See on võimas, millise potentsiaali Jumal oma lastesse siin maailmas on pannud. Iga jumalik mõte, iga sõna ja iga tegu kasvatab head vilja Jumalale ja maailmale. Olgem siis ka uuel tööhooajal innukalt puistamas jumalikke seemeid igal pool. “Külva oma seemet hommikul ja ära lase oma käsi puhata õhtul, sest sa ei tea, mis õnnestub, kas see või teine, või tulevad mõlemad ühtviisi head!” (Kg 11:6)

Õnnistatud uut tööhooaega!
TAAVI HOLLMAN

Palvehetk aastakonverentsil.

EMK aasta-konverents 2015

TAAVI HOLLMAN

Juunikuine aastakonverents toimus Pärnu Agape kirikus 12.–14. juunil teemal "Sinu tahtmine sündigu" (Mt 6:10).

2015. aasta Aastakonverentsil keskendusime peale aruannete kinnitamise ka koguduste töödele-tegemistele. Kõigi koguduste pastoritel oli võimalus mõne minuti vältel rääkida sellest, mis möödaläinud aastal kõige olulisem oli. Suunavateks küsimusteks olid: Möödunud aasta tipphetk? Suurim takistus evangeeliumi kuulutamisel? Koguduse vajadused? Mida uut proovisite algatada või algatasite? Kuidas on koguduse suhted kogukonnaga, millised on kokkupuutekohad? Kuidas on läinud palvepartnerkoguduste koostöö? Miks tulevad uued inimesed kogudusse? Mida uut plaanite eeloleva aasta jooksul teha? Millised unistused on kogudusel?

Teiseks olulisemaks punktiks oli superintendendi üleskutse vaimulikele palvepartnerite leidmiseks. Konverentsil toimus sellekohane arutelu väikegruppides.

2015. aasta Aastakonverents läheb ajalukku sellega, et kinnitati uus kohalik pastor Rando Metsamaa ja pühapäevasel jumalateenistusel ordineeriti 3 uut vanemat: Joel Aulis, Stanislav Ossipov ja Erkki Sepp.

Pärnu pastor Tõnu Kuusemaa.

Arutelu gruppides.

Ordineeriti Erkki Sepp, Joel Aulis ja Stanislav Ossipov.

Läti Aastakonverents

TAAVI HOLLMAN

Reedest pühapäevani, 21.–23. augustini 2015 peeti iga-aastast Läti Piirkondlikku Aastakonverentsi Liepaja lähistel.

Aastakonverentsi jumalateenistused toimusid Mātrasi Ühinenud Metodisti Kirikus ja konverentsi töösessioonid toimusid Kapsēde Kultuurimajas. Lau-päeva õhtul peeti Läti Metodisti Kiriku laagri Camp Wesley 10. aastapäeva. Camp Wesley asub umbes 15 kilomeetrit Liepajast põhja poole. Eestist osalesid Läti Aastakonverentsil Üllas Tankler ja Taavi Hollman.

Fotod: Üllas Tankler

2015. a Aastakonverentsil osalejad.

Albaania: harjutame kohalikke tantse.

Euroopa ilmikute konverents

TRIIN TARENDI
Jõhvi Petlemma kogudus

Sel aastal kogunesid ilmikud juba 14. korda Euroopa ilmikute konverentsiks: 2015. aasta ilmikute konverents toimus 11.–17. juulil Makedoonias kauni Ohridi järve ääres paiknevas Struga linnas. Esindatud olid 12 riiki: Eesti, Saksamaa, Makedoonia, Serbia, Ukraina, Šveits, Ungari, Tšehhi, Läti, Leedu, Norra, Rootsi. Eestist oli võimalik üritusest osa saada ilmikutena Marjana Luistil ja Triin Tarendil ning ühe peakõnelejana Üllas Tankleril.

Osalejad said kosutust nii vaimule, hingele kui ka ihule. Nädala jooksul oli võimalik nautida Jumala Sõna, osadust õdede-vendadega üle Euroopa, imeilusat Ohridi järve piirkonda ja sooja päikest. Ennelõunasel ajal arutleti Jumala Sõna valguses konverentsi teema üle, milleks oli "Vägi, et olla vaba". Peakõnelejateks olid Saksamaa täiskasvanute hariduse juht Wilfried Röcker, Makedoonia ja Albaania superintendent Wilfried Nausner ja Üllas Tankler. Üheselt otsiti vastuseid küsimustele, mis on vabadus ja kuidas see meie elu muudab. Kõlama jäi mõte, et oluline ei ole ainult see, millest vabaks saada, vaid ka see, milleks meid vabastatakse. Selle üle sai arutleda nii piiblitundides kui ka vestlusgruppides.

Loomulikult oli võimalik tutvuda ka Ohridi piirkonna kaunimate paikade ja nende ajalooga. Näiteks saime teada, et seal on 365 kirikut ehk siis soovijal on võimalik aasta jooksul külastada iga päev erinevat pühakoda. Ühel konverentsi päeval olime oodatud külla Albaanias Pogradecis asuvasse metodisti kirikusse. Konverentsil osalejaid võeti vastu sooja külalislahkusega ja tutvustati teenimistööd oma koguduses ja linnas. Pogradeci kogudusel on kirikuhoone rannapromenaadil, kuid kuuldavasti vajavad nad juba peatselt uusi ja veel suuremaid ruume. Rõõmuga näidati meile puuetega inimeste päevakeskust linnas ja töökoda, kus koguduse naised valmistavad riidest kotte, mida siis kogudusele tulu toomiseks müüakse. Päeva lõpuks tutvustati külalistele kohalikke rahvatantse, mida tuli meil loomulikult ka endal praktiseerida.

Fotod: Üllas Tankler

Keelepõhised vestlusgrupid.

Grupipilt, tehtud ühe kiriku juures 365-st.

Üheks konverentsi põnevaimaks ajaks kujunesid osalevate maade tutvustused. Nimelt tutvustasid osalejad õhtuti oma riiki ja sealse metodistikiriku teenimistööd. Tuleb tõdeda, et Euroopa on kaunis ja põnev ning meie metodistikirikud on tegusad Jumala Sõna kuulutamises ja teenimistöös. Heade näidetena võib tuua noortele emadele mõeldud "Lootuse keskuse" Lätis, mustlaste misjoni või ka John Wesley nimelise skautide rühma Ungaris, samuti Norra ja Saksamaa teenimistöö pagulastega. Need on vaid mõned näited, mida osalejad jagasid.

Kõik osavõtjad tõdesid konverentsi lõpuks, et see aeg oli tõeliselt inspireeriv ja liitev. Igaüks sai rohkesti julgustust, et minna koju ja teenida veel suurema innuga. Lisaks on meil nüüd sõbrad veel üheteistkümnes riigis, kes kannavad meid ja meie teenimist oma südames.

Järgmine Euroopa ilmikute konverents toimub kahe aasta pärast. Julgustame kogudustes aktiivseid ilmikuid seda võimalust tulevikus kasutama, sest sel aastal osalenutele oli see aeg suureks innustuseks.

Aastapäev Aseris

TAAVI HOLLMAN

Laupäeval, 11. juulil 2015 algusega kell 12 peeti EMK Aseri koguduse 20. aastapäeva jumalateenistus.

Külalisi oli tulnud mitmest eri paigast: Narva, Sillamäe, Keila, Kohtla-Järve kogudustest ja Jõhvi koguduse Helsingi tööpunktist. Laulu ja tervitusi oli palju, jutlusega teenis superintendent Taavi Hollman.

Дорогие друзья!
Приглашаем Вас на торжество посвященное нашему 20-ти летию.
Ждем Вас 11 июля в 12.00
ЭМЦ ОБЩИНА АЗЕРИ
Просим Вас сообщить о Вашем присутствии до 5 июля по тел.: 58 035 736 или dmitri.semjonov@mail.ru

Kutse juubeliteenistusele.

Foto: Taavi Hollman

Aseri koguduse sõpruskogudus Morristown UMC (Tennessee) USA-st oli saatnud oma videotervituse.

Pärast pea kolmetunnist teenistust olid koguduse õed katnud piduliku toidulaua kõikidele külalistele.

Foto: Taavi Hollman

Jumalateenistusel osalejad.

Aastapäev Reekülas

TAAVI HOLLMAN

Pühapäeval, 16. augustil koguneti EMK Reeküla koguduse asutamise 105. aastapäevale pühendatud jumalateenistusele Reeküla kiriku aias.

Külalisi oli tunud Rakverest, Sakussaarest, Haapsalust, Tallinnast ja Saaremaa eri paigust. Kuressaare kogudus oli oma tavapärase jumalateenistuse ära jätnud, et Reeküla aastapäeval osaleda. Tervituste ja vaimulike sõnumitega astusid üles Hans Lahi, Rauno Ojassoo, Rando Metsamaa, Taavi Hollman, muusika ja sõnumiga teenis Andres Jäätma. Reeküla koguduse ajaloo lühiülevaate andis Toomas Häng. Pärast jumalateenistuse lõppu olid koguduse õed valmistanud pidulaua kirikusaalis, kuhu kõik aastapäevalised laudade äärde sööma kutsuti. Osadussöömaaja mõtisklusmuusikat mängis ja laulis taas Andres Jäätma. Kahjuks ei saanud aastapäeval osaleda koguduse pastor Heino Seppel, kes samal ajal Tallinnas haiglas pidi olema.

Kadriorus palvetamas

JOEL AULIS, TOOMAS PAJUSOO

Maikuu viimasel pühapäeval käisime peale hommikust jumalateenistust Kadriorus jalutamas ja palvetamas siinse piirkonna ning inimeste pärast. Need, kes käisid, tulid tagasi väga innustatutena ja kõik me olime ühel meelel, et taolist ettevõtmist tuleks korrata. Augustis käisime uuesti väljas.

Pühapäeval, 23. augustil toimus järjekordne palveringkäik Kadrioru piirkonda. Rõhutame veelkord, et tegu ei ole avaliku demonstratsiooni ega evangeliseerimisega. Läheme välja selleks, et palvetada ja õnnistada. See on kõigile jõukohane.

Praktiliselt oli seekord asi korraldatud pisut teisiti kui eelmisel korral. Nimelt toimus instrueerimine kirikusaalis jumalateenistuse lõpuosas. Välja mindi paarikolme kaupa viide erinevasse piirkonda. Väljas oldi orienteeruvalt tund. Peale seda koguneti taas kirikus, esimese korruse suures auditooriumis, et teha kokkuvõtteid ning kuulata tagasisidet. Seal oli kaetud ka tee- ja kohvilaud.

Mis on pardiralli?

JOEL AULIS

Eesti Vähihaigete Laste Vanemate Liit korraldas teist aastat Kadriorus sellenimelise heategevusürituse (lähem info www.pardiralli.ee).

Ürituse eesmärgiks oli koguda raha vähihaigete laste ja nende perede toetuseks. Mais Kadriorus palveringkäigul sai üks meie palvetajatest südamesse mõtte, et võiksime kogudusena seda head ettevõtmist toetada. Nii saigi tehtud laiendatud juhatusega otsus, et meie kogudus ostab 50 euroga 10 parti. Meie koguduse 10 parti lasti pühapäeval kell 12:00 koos teiste partidega Kadrioru kanalitesse ujuma.

Foto: www.pardiralli.ee

Tahad aidata?

Igaüks andku nõnda, kuidas süda kutsub, mitte kurva meelega ega sunniviisil, sest Jumal armastab rõõmsat andjat. (2Kr 9:7)

1. EMK Sillamäe koguduse TRANSPORDIVAHEND, millega tuuakse inimesi jumalateenistustele ja tehakse misjonitööd lähikonnas, läks mõni aeg tagasi katki. Remondi arve ulatus üle 600 euro. Tekkinud olukord halvas koguduse tavapärast elu, kuna paljud inimesed sõltuvad transpordivahendist.

Praeguseks on buss taas töökorras ning arved tasutud. Suur tänu kõigile, kes toetasid kogudust nende transpordimures. Ent Sillamäe vendadel ja õdedel on veel vajadusi uue projektori osas, millega laulutekste seinale näidata. Toetuse võib saata: saaja: Eesti Metodisti Kiriku Sillamäe Jumala Õnnistuse Kogudus, arveldusarve EE511010220020369012, selgitus: projektor.

2. EMK Pärnu kogudus tähistab 94. sünnipäeva. Nende suurim igatsus algavaks aastaks on saada valmis LASTETUBA. Suurimaks takistuseks on hetkel 800 eurot maksev lükanduks. Kui tunned, et tahaksid kogudusele midagi sünnipäevaks kinkida, tee väike või suur annetus Pärnu koguduse kontole ja pane selgitusse: lastetuba.

2015. aasta PÖFF

2015. aastal esindab PÖFFi oikumeenilises žüriis Eesti Metodisti Kirikut Meeli Tankler.

KT

Juubilar Tallinnas

TOOMAS PAJUSOO

Pastor Toomas Pajusoo külastas abikaasa Heidiga ja õe Johanna Niiduga 22. augustil Tallinna koguduse 100-aastast juubilari Nelli Vipsi ja jagas talle armulauda.

Nelli Vips on Tallinna koguduse liige alates 4. septembrist 1960 ja tema sünniaeg on 22. august 1915. Nellit teame kui ustavat ja väsimatut palvetajat.

Kirikuvalitsus õnnitleb!

19. september: Tõnu Kuusemaa - 60
14. november: Jana Laaneser - 50

Tallinna segakoori sõit laulupeole ja ringreis Lõuna-Eestis: Tartu-Võru-Viitka

INNA VÄLJA, HELI VIHT

Tallinna koguduse segakoor ja Credo-Allika kammerkoor võtsid ette reisi Lõuna-Eestisse. Käisime Tartus vaimulikul laulupeol, segakoor külastas ka Võru ja Viitka kogudusi. Kui muidu on olnud suvi jahedapoolne, siis Tartu vaimuliku laulupeo nädalavahetusel õnnistas Jumal tõeliselt sooja suveilmaga.

Hetki segakoori nädalavahetusest Tartus

Kohe-kohe hakkab rongkäik liikuma. Meie peadirigenti Eivin Toodot ei olnud aga meiega marssimas, kuna ta mängis laulupeo orkestri koosseisus, mis andis ka enne laulupidu muljetavaldava kontserdi kaunis, äsja renoveeritud Pauluse kirikus.

Rongkäik hakkas liikuma!

Fotod: Uno Looris

Rõõmus marssimine.

Rongkäigus marssides jäi silma, kuidas mõned sammud ühest orkestrist eemal istus puu all väike tüdruk ja mängis oma pisikest vilepilli. Sellist, mis vist kahte nooti ainult mängibki. Loodan, et ta sai sellest palju rõõmu ja tulevikus saab ka suures orkestris mõnda pilli mängida.

Foto: Meelis Viht

Piibe Piirma: Taevaisa saatis meile Tartusse kaasa selle suve kauneimad ilmad, laululavatäie hakkajaid lauljaid, rõõmsaid ja vastuvõtlikke kuulajaid, kõige toimuva hingelisi ja materiaalseid toetajaid… Kas see kõik ei ole mitte parim tõestus, et meie ettevõtmine oli taevastele meelepärane? Kuid mis peaasi – kõlas väga kaunis vaimulik muusika eesti professionaalseimate dirigentide käe all. Ei saa salata, Margo Kõlari, Piret Rips-Laulu ja paljude teiste tuntud heliloojate uuemad või muidu väga tuntud ja kaunid teosed panid Tartu laulukaare aluse võimsalt helisema, Jumala õnnistust ja kohalolu oli tunda igas hetkes.

Foto: Meelis Viht

Võrus

Piibe Piirma: Kirsiks tordil oli see, kui külastasime oma koguduse kooriga laulupeole järgneval päeval Võru ja Viitka kogudusi.

Foto: Agnes Palo

Kui Võru koguduse pastori Kaupo Kandi sõnul oli Tallinna koguduse segakoori külastus nende jaoks suursündmuseks, siis meie koori jaoks oli see tõeliseks suursündmuseks. Enamikule meie seast oli see ka esimene kord viibida Võru koguduse kiriku ilusas, avaras ja uhiuues majas ning Viitka kaunilt renoveeritud kogudusemajas. Sõnaga teenis nii Võrus kui Viitkal emeriitpastor Olav Pärnamets.

Viitkal

Fotod: Uno Looris

Viitka koguduse inimesed alustasid jumalateenistust ülistuslauludega.

Jumalateenistus toimus kogudusemaja õuel, ilm oli särav ja päikseline.

Lõpuks laulsime koos koori lastega Kadri Hundi "Üksteist peab hoidma".

Nii nagu Võrus, nii ka Viitkal kostitati Tallinna külalisi kosutavate ja imemaitsvate roogadega. Koos tehti hiljem kogudusemaja ees pilt kõigist, kes kohal – alates lastest, keda õnnestus selleks hetkeks paigale meelitada, ja lõpetades köögitoimkonnaga, kes vaatab läbi akna.

Piibe Piirma: Kui peaksin välja noppima kogu selle põneva Lõuna-Eesti retke eredaima hetke, siis on selleks kahtlemata Viitka koguduse õue peale kogunenud ülisüdamlikud memmed, särav päike, kõlavad laulud, pannkoogid ja imemaitsev metsmaasikamoos!

Kristina-Marie Luite tutvustas külalistele omavalmistatud toite isekasvatatud ürtide ja maitsetaimedega.

Osa külalisi käis vaatamas Kristina-Marie Luite lopsakat koduaeda ja selle imelisi saadusi.

Ja viimaks ühisfoto Eesti-Vene piiri ääres (lähedal oli Eston Kohveri vangistamise koht), kus palvetati nii oma kui naaberrahva eest.

Tänu Jumalale selle nädalavahetuse eest! See oli sündmus, mis muudab suve meile kõigile eriliselt meeldejäävaks. Tänu muusika eest, mis ülistab Jumalat, rõõmu, osaduse ja julgustuse eest!

RÕÕMURALLI
peeti tänavu Pärnus

EGLE HOLLMAN

6. juunil kogunesid 60 last ja lastetöötegijat üle Eesti Pärnu Agape kogudusse, et õppida paremini Jumalat tundma ja koos osaduses kasvada.
Ehitasime nimedest müüri, õppisime piiblitundides ja avastasime tegevusruumides. Päev jätkus Pärnu loodusmaja külastusega ning lõppes suure evangeelse teenistusega, kuhu olid kutsutud ka naaberkoguduste lapsed. RÕÕMURALLI oli täis Jumala ligiolu, mänge, näidendeid, katseid, meisterdamist, avastamisrõõmu ning erinevaid teadmisi. Muusikaga teenisid Matri Joosua ja Karl Saamuel Hollman. Aitäh Agape koguduse vabatahtlikele ja kõigile, kes päeva õnnestumisse panustasid.

Rõõmupäevad Võrus

THEA KANT

Lapsed olid koolivaheajal, aga 21.–23. juulil korraldasime Võrus koos Worldrace'i meeskonnaga rõõmupäevad lastele.

Osales 23 last, teemaks oli Joosua. Lisaks on meil läbi suve olnud noortekad, üle nädala pikniku vormis, kus on olnud osalised ka lapsed ning siis muidugi Suvekonverents. Pühapäevakool alustab Võrus taas 06. septembril.

EMK Lastemisjon Ruusmäel

EGLE HOLLMAN

12.–14. augustil olid kolm misjonimeelset täiskasvanut – Külli Kuusemaa, Anu Hobustkoppel, Egle Hollman – ja neli last valmis ohverdama oma suvevaheajast ja puhkustest 3–4 päeva, et teenida looduse süles tukkuvat Ruusmäe asulat ning korraldada seal kolm kahetunnist lasteprogrammi.

Aeg möödus programme õppides ja Jumala armastust kohalikule kogudusele läbi sõnade ja tegude jagades. Programmidest võttis osa 1000 elanikuga Ruusmäelt lisaks meeskonnale 10 kohalikku last. Kuna tööd tehti hooga, jäi aega ka ujumiseks ning Ööbikuoru, Suure Munamäe ja Aluksne lossi külastuseks. Üheskoos uudistati ka rauaaegset elamutekompleksi ning jälgiti tähesadu. Tõdeti, et Jumal on suur ja imeline.

Järgnevalt vastasid kõik lapsed ja suurtest Anu, kes oli esmakordselt lastemisjonil, kahele küsimusele:
1) Mis Sulle lastemisjonil kõige enam meeldis?
2) Mida Sa lastemisjonil olles õppisid?

Viktorya Harlamova:
1) Mulle meeldib kõik see positiivsus, mis tuli lastelt. Oli näha, et see, mida tulime tegema Ruusmäele, meil ka õnnestus. Me saime lapsi rõõmustada, neile Jumalast rääkida ja õpetada, kui hea on Jumal ning me sobisime hästi kokku ka oma tiimiga. Kõik oli suurepärane.
2) Ma õppisin Jumalat VEEL rohkem tundma ja sain olla Tema ligiolus koos kristlastega, kes Teda armastavad. Ma kogesin jälle midagi uut ning arenesin oma usus.

Fotod: Egle Hollman

Egert, Karl Saamuel, Viktorya ja Matri Joosua.

Egert Kivi:
1) Sain rännata, tunda rõõmu, näha lapsi rõõmustamas ja õppimas Jeesusest.
2) Õppisin, et igaüks saab õppida Jeesust tundma ainult siis, kui ta ise seda tahab.

Matri Joosua Hollman:
1) Piirkonnas oli probleeme alkoholismiga. Saime lastele, kelle jaoks pole vanematel aega, pakkuda Jeesuse armastust ning rääkisime neile, kuidas Jeesusega sõbraks saada ja igavene elu omandada. Palvetasime ka täiskasvanute eest.
2) Ürituste ettevalmistamine, läbiviimine ja analüüs näitas, mida saab teha tulevikus paremini ja kuidas veelgi efektiivsem olla. Väga ülesehitavad olid ühised piiblitunnid ning ringkäigud meeskonnana.

Karl Saamuel Hollman:
1) Mulle meeldis hea meeskonnatöö ja see, et kõik õnnestus nii, nagu oli plaanitud.

2) Õppisin paremini tegema lastetööd ja sain aru, et väikesed kohad vajavad lastemisjoneid kõige enam. Peaksime käima neis kohtades sagedamini, julgustama ja andma jõudu kohalikele jätkata seda olulist tööd, mida nad teevad, kui külvavad laste eludesse igavese elu seemneid.

Anu Hobustkoppel: Minu jaoks oli misjonil osalemine huvitav seetõttu, et olin kahes rollis korraga. Kuna olen ise alles kaks aastat kirikus käinud ja tunnen Piiblit väga vähe, siis olin korraga nii laps kui ka õpetaja. Iga laul, iga lugu kõnetas mind samamoodi kui neid väikesi lapsi. ■

Lastelaager vähekindlustatutele

KRISTINA LEPIK

17.–19. juulil korraldasid Tapa metodisti ja Elava Usu kogudused, samuti Lehtse kogudus ühise lastelaagri Tapa vähekindlustatud perede lastele.

Laagris oli kokku 35 last. Laager toimus looduskaunil Vainupeal, kus rand oli 50 m kaugusel. Laagri teema oli "Kadunud ja leitud". Iga päev algas hommikuvirgutuse ja -palvega. Päeva jooksul olid piiblitunnid, mängud, laulsime palju laule ja õppisime piiblisalme. Lapsed olid väga tublid piiblisalme õppima. Iga päeva õhtul tuli külla onu Paulus (nukk) ja küsis lastelt salme ning kõik, kes oskasid peast vastata, said midagi magusat.

Jumal varustas meie laagrit ka toiduga, Soomest tuli nii raha- kui toiduabi. Vesi oli soe ja ilmad ilusad, saime ka vihma, kuid see lapsi ei heidutanud.

Fotod: Kristina Lepik

Kaks last andsid laagris oma elu Jumalale ja usun, et paljude südametesse sai külvatud hea seeme, mis omal ajal kannab vilja. Kandke neid lapsi palvetes, et Jumal hoiaks nende peresid, päästaks ja vabastaks kõigest, mis seob. Tänu Jumalale iga hea anni eest! ■

Vahvad päevad lastele Pärnus

KÜLLI KUUSEMAA

Pärnu Agape koguduse lastetöö aasta üheks tippsündmuseks on juba palju aastaid laste suvekool – vahvad päevad lastele. Teisipäevast reedeni kell 11–13 koguneb umbes 40 last, et kuulata head sõnumit Jumalast, laulda, mängida, meisterdada.

Nii ka sel aastal. 7.–10. juulil toimus taas Agape Laste Suvekool, kus osales kokku 70 last ja teemaks oli "Parim sõber". Rääkisime Jumala sõpradest Aadamast, Joonast, Jeesuse jüngritest, Paulusest. Rääkisime sellest, kuidas ise olla teistele parimaks sõbraks. Kui suvekool on eelkõige lastele vanuses 4–11 aastat, siis koos lapsevanemaga said osaleda ka väiksemad. Kõigi laste nimed said kinnitatud "palvepuu" peale, mis on igal pühapäeval kirikusaalis ja nii on kõik nad jätkuvalt meie eestpalves.

Igal päeval said lapsed ka laulda, pilte värvida, meisterdada ja osaleda erinevates tegelustes. Valida sai lindikava, näidendi õppimise, õuemängude ja pildi värvimise vahel. Iga päeva lõpul sai õpitut ka teistele näidata. Tore oli vaadata, kuidas väiksele lapsele julgustuseks oli ka isa lindikavas kaasa tegemas. Südamesse läksid sügava sisuga ja õpetlikud lühinäidendid, mis lapsed olid väga kiiresti selgeks saanud. Hea oli näha, et endiselt armastatakse meile juba vanast ajast tuntud õuemänge. Värvitud piltidest saime suure näituse kirikusse üles panna.

Laste suvekool lõppes rõõmsa üllatusega, sest meile tulid külla kaks vahvat poni oma peremehe ja perenaisega ning pärast kannatlikult järjekorras ootamist oli igal lapsel võimalus proovida ka ise poni seljas sõitmist.

Lisaks välisele rõõmule ei pidanud keegi ära minema kurva südamega, sest kõigil oli võimalik viia Jumala ette oma palvesoovid, mille väliseks märgiks olid värvilised pärlid: sinine pärl – eestpalvesoov, valge pärl – Jeesus, ela minu südames!

Suvekooli läbiviimisel oli palju vabatahtlikke abilisi – nii noori kui täiskasvanuid ja üks grupp lausa üle mere Ameerikast Tulsast, meie Asbury sõpruskogudusest. Tore oli näha, kuidas erinev keel ei ole takistuseks, kui südames on armastus Jumala ja laste vastu. Tunda oli erilist rahu ja armastuse vaimu – aitäh kõigile abilistele, kes kandsid seda Jumala armastust lasteni. ■

Fotod: Pärnu kogudus

Ilmutus ehk Kummardus Kõigeväelisele Loojale

MATRI JOOSUA HOLLMAN

Kui ma selle aasta esmaspäeva, 20. juuli õhtul tahtsin magama minna, kuulsin äkitselt selgelt oma kõrvus koputust. "Kop-kopp". Püha Vaim mu sees andis märku, et koputaja pole tavaline inimene, vaid Jumal koputab mu südameuksele. Vastasin siis Jumalale: "Jaa, siin ma olen, Issand, Sinu käsutuses. Kui Sa mulle midagi ilmutada tahad, ilmuta mulle seda unes."

Keerasin end teki alla kerra ja proovisin magama jääda. "Ei, " vastas Jumal, "sa pead ärkvel püsima ja vaatama seda, mis Mul sulle näidata on." Siis ma nägin lumivalget ust ja valget ruumi, millel polnud piire. Seal Issand ilmutas mulle Tema peret ja neid, keda mina olin juba päästmisele juhatanud. Issand ütles mulle, et see on ooteruum, kuhu tulevad taevasse saamist ootama minu poolt Jeesuse juurde juhatatud inimesed. Ta näitas mulle, et see ruum on lõpmatu, nii et ma pean siin maa peal kogu jõust rügama kuis jaksan, et seda võimalikult täis saada.

Siis seletas Issand mulle, kuivõrd oluline on iga päev regulaarselt Piiblit lugeda. Ta ütles mulle, et Piibli lugemine on nagu igal hommikul ja õhtul enda ülekastmine Piibli salmidega, nagu pesemine. Sul on vaja, et sa puhtana Issandas säiliksid. Seega pead sa lugema Piiblit – nagu sa pead end pesema, et oleksid puhas.

"Saan aru. Kas Sa, palun, tuletaksid seda mulle hommikul meelde, et ma öö jooksul ei unustaks?" palusin mina. Issand rääkis mulle: "Mine teise tuppa, võta paber ja pliiats ja kirjuta see jutt, mis Ma sulle räägin, üles!" Siis ma läksingi kõrvaltuppa ja – etskae, etskae! – seal olidki pliiats ja paber mind ootamas. Nüüd pidin ma vaatama, kuidas mu käsi pliiatsile järele jõuaks, sest Jumal kirjutas seda teksti, kasutades minu kätt. Selle tunnistuseks on see, et ruumis oli väga pime, aga ometi kirjutasin ma väga kiiresti ja korraliku käekirjaga.

Issand rääkis mulle veel, et raha on inimese suurim vaenlane. Ta ütles mulle: "Ära kunagi hakka raha ihaldama ja Ma annan sulle kõike muud ülikülluslikult." Nii et, vennad ja õed, heitke oma koorem Issanda peale ja pidage meeles, et Issand ei ole teile andnud iialgi nii rasket ülesannet, millest teil jõud üle ei käiks. Ja pidage ka meeles Luuka 18:25, mis ütleb, et hõlpsam on kaamelil minna läbi nõelasilma kui rikkal Jumala riiki.

Veel ilmutas Issand mulle, et inimestes on palju vihkamist üksteise vastu ja sisemist viha, ka kristlaste hulgas. Ta lausus mulle: "Näita üles armastust, ära muutu nendesuguseks!" Ärge olge siis eneses kibestunud ja vihased, vaid olge nagu Jeesus, kes alistus täiesti oma Isa tahtele. Jumal ütles mulle julgustavalt: "Saatanal ei ole meie üle mingit võimu!!!" Aamen.

Siis ma nägin oma kitarri keeli võnkumas ja helisemas Issandale. Jumal ütles: "Laske pillidel heliseda Issandale, sest Talle on meelepärane kiitus, mitte nurisemine!" Meie elustiil peaks olema ülistus. Ka meie kirikule kuluks vahelduseks ära ülistusmuusika. Mitte tavaline laul, kus kõik kuidagi omaette jorisevad, vaid ülistus, kus inimesed reaalselt Issandat kiidavad Tema imelise headuse eest ja on Temaga otsekontaktis.

Veel kõneles Issand: "Ärge laske teistel endid eksitada, et ei juhtuks, et nende pimedus kataks teie valguse, vaid võitke teie oma valgusega nad Võitule! Maal on surm, aga õiged jäävad püsima ja nad pärjatakse Eluga." Tooksin järjekordse paralleeli Piibliga, täpsemalt Matteuse 22. peatüki esimese looga, kus räägitakse pulmapeost ja külalistest: mõistetakse, et pulmad on küll valmis, aga kutsutud ei ole seda väärt. Nõnda läkitatakse sulased teelahkmetele, et kutsuda kõiki, keda nad leiavad. Lugu lõpeb sellega, et kuningas pärib külaliselt, kuidas ta siia on tulnud ilma pulmariieteta. Mees ei saa sõna suust ja nii laseb kuningas ta visata välja pimedusse. Lugu lõpeb salmiga: "Sest paljud on kutsutud, aga vähesed valitud"(Mt 22:14).

Issand jätkas oma kõnelust minuga ja ütles: "Olge innukad inimestele kuulutama, sest Tema soov on neid kõiki Elupuu all paradiisis näha. Ärge kartke, vaid olge sütitatud Minus, Issandas, teie Jumalas, kandke oma risti, leeki ja kiituslaulu üle maa."

„Paljudele on valgust näidatud, aga nad kas ei ole mõistnud, ei ole

tahtnud näha või on liialt kartnud. Jumalakartus on õigete asi. Elage õnnelikult Issandaga oma elu rohketes, õnnistatud päevades ja ärge raisake oma väheseid elupäevi siin maa peal liiderdamisele ja teistele maailma pattudele. Sest ei ole ühtki paremat sõltuvust – ei raha, ei hooramine, ei hasartmängud ega pilves või purjakil vedelemine – kui sõltuvus Jumalast, meie kõigi armastavast Isast. Temaga koos käimine on parim, mis eales kellelgi juhtuda võib. Temas saame olla kindlad. Issandas, Jeesuses Kristuses ei tule surm meile, kogudüseinimestele, kui õnnetus või piin. Oh ei, surm tuleb meile Jumalas kui ülim peavõit, kui ülim austus Tema kätetööle! Oh, Sind me, Issand, kiidame! Sinu heldust ja lõppematut armastust ülistavad kõik põlved. Tõuse oma aus, uhkuses ja säras kõrgele, Issand. Sind, ainult Sind, me Kõigeväeline Jumal, me kiidame! Aamen."

Tahtsin pliiatsit käest panna, kuid Issand ütles mulle: "Mul on sulle veel palju öelda, mida sa pead kogudusele edasi ütlema." Keerasin lehe teise poole ja jätkasin suure innu ja rõõmuga.

Ta rääkis: "Issanda järgimine ei sõltu pikkusest ega suurusest. See sõltub sinu südame valmisolekust. Tõesti, Ma ütlen teile, pisike on valguseks suurele ja lõpuks on nad mõlemad riietatud Issanda valgesse rõivasse. Ei loe su päritolu, Issand tahab sind. Ta tahab sinuga lähedaseks saada, sind hoida, armastada, emmata ja vajadusel noomida. Issand, meie Jumal, ei ole öelnud, et tee Taevasse saab olema vaba kiusatustest ja takistustest, igasugustest maailma lõksudest ning ahvatlustest. Kuid Ta on meile lubanud, et see saabumine sinna Taevasesse koju, mille Issand, taeva ja maa Jumal meile on valmistanud, on kogu seda vaeva väärt ja veel enamgi...

Issand tahab teid õnnistada. Te peate lihtsalt oma südameukse avama ja Ta sisse laskma. Ta ootab sind seal ukse taga, valmis iga hetk ukse avanedes sisse tormama ja sind embama. Issand armastab sind ülirohkesti!" Kõrgemaks kui mäed, sügavamaks kui orud ja süvikud, laiemaks kui mered hindab Jumal oma armastust meie vastu. Sellepärast ohverdaski Ta meie heaks oma ainusündinud Poja – et meie patud saaksid lunastatud. Sellepärast ongi Tal nii valus vaadata, kui me pattu teeme, patus elame ja maailma kummardame. Selle eest tuleb maksta igavest hinda. Olgu siinkohal valgustuseks meile kirjakoht Matteuse 9:48: "... kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu". Jeesus, meie Päästja, nutab iga oma lapse pärast, kes on tulejärve visatud ja piinleb seal, kus tuli ei kustu. Pöördugem oma pattudest, et Issand võiks armuline olla! Tema päästab ja õnnistab õiget ning karistab üleannetut.

Issand ütles veel: "Eluveest ei saa kunagi küllalt." Tema olgu kiidetud igavesest ajast igavesti! Aamen.

EMK XI Suvekonverents "Järgi mind!"

EGLE HOLLMAN

6.–9. augustini toimus Aa-rannas suvekonverentsi raames ka lastetöö programm.

Programmist võttis osa üle 40 lapse. Kui laste muusikaline osa oli üheskoos, siis piiblitundidesse jagunesid lapsed nii, et eraldi olid koolieelikud ja kooliealised. Tundides õppisime, kuidas tulla toime tormiga merel ning kuidas Jeesus kutsus jüngreid. Samuti vaatasime röntgeniga kala kõhus istuvat Joonat ning saime teada, et tänu julgele Hananiasele, sai alguse Pauluse töö. Koos sai ka meisterdada, mängida ning maastikumängul oma oskused proovile panna.

Fotod: Mihkel Ojaots

Viimasel päeval mängiti jäljekütte: astuti ühiselt Jeesuse jälgedes, välditi valesid ahvatlevaid jälgi, räägiti mõjutustest meie eludes ning millest oleks targem hoiduda. Programmi lõpus ei puudunud ka nukunäidend, üllatused, diplomid ja muidugi õnnistamine.

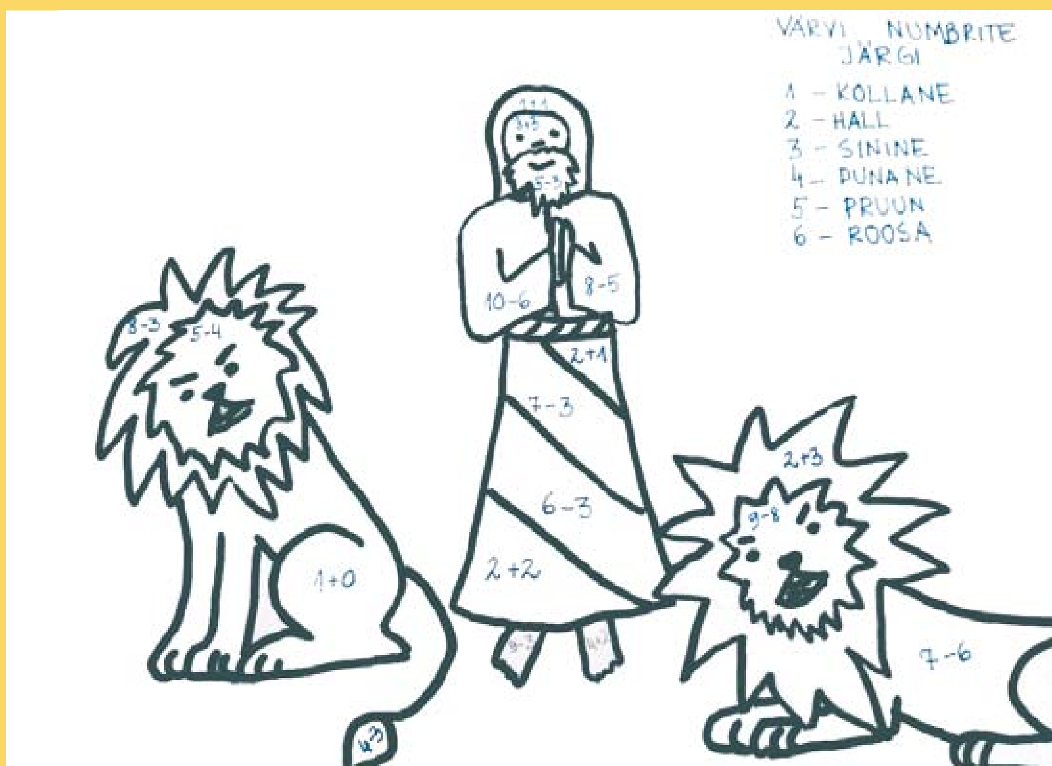
Erilised tänud: Külli Kuusemaa, Ele Paju, Jana Eskor, Kristina Lepik, Veronika Lepik, Jane Soosaar, Riine Tiirik, Merlin Raev!

Aitäh vahvatele osalejatele, järgmisel aastal jälle!

1. MIS SOBIB NEILE PIIBLITEGELASTELE? LEIA PAARID.

ESTER	MÜÜR
RUTH	KUNINGANNA
PEETRUS	KALA
PAULUS	VÕRK
JOONA	VALGUS
NEHEMJA	VILJAVIHK

2. MIS LOOGA ON TEGU?

3. VIKTORIIN

1. Pärast Ararati mäel peatumist saatis Noa linnu välja vaatama, kas on kuiva maad. Millise linnu ta esimesena saatis?
2. Pilaatus pani Jeesuse ristile kirja “Jeesus naatsaretlane, juutide kuningas.” Millises kolmes keeles see oli kirjutatud? Jh 19:19-20
3. Sippora oli abielus ühe kuulsa Piibli kangelasega. Kellega?
4. Kui Paulus sõitis Rooma, siis laev läks karile. Kuhu saarele nad jõudsid?
5. Kelle valitsusajal taastati Jeruusalemma tempel? Esr 6:1-12
6. Johannese ilmutuses uuest Jeruusalemmast polnud templit. Miks?
7. Johannese raamat sisaldab lühimat piiblisalmi. Mis salm see on?
8. Kes oli kuningas Jehu isa?
9. Kes läks teele ilma toiduta ning käis 40 päeva ja ööd?
10. Kes nägi und taevani kasvavast puust?
11. Millisel Vana Testamendi prohvetil kästi paljaks ajada oma lõug ja pea?
12. Kellega oli prohvet Saamueli ema abielus?
13. Millisel Piibli naisel oli 5 meest?

Koostanud: Egle Hollman

ISSN 1406-2291